

Tadeusz Szczurek

Gorzów Wielkopolski. Stanowisko 10

Informator Archeologiczny : badania 9, 31

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

GORZÓW WIELKOPOLSKI
Stanowisko 10

Muzeum Okręgowe
w Gorzowie Wlkp.

Badania prowadził mgr Tadeusz Szczurek.
Finansowało Muzeum Okręgowe w Gorzowie
Wlkp. Pierwszy sezon badań. Pozostałości
osady kultury pucharów lejkowatych.

Stanowisko 10 położone jest we wschodniej części miasta - pomiędzy ulicami Podmiejską i Warszawską - na wysoczyźnie stromo opadającej w kierunku południowo-wschodnim /północna krawędź Pradoliny Toruńsko-Eberswaldzkiej/. Stanowisko odkryto w 1965 r. podczas budowy magazynów dla WSS i zostało częściowo zniszczone. /Literatura niemiecka wymienia we wschodniej części Gorzowa bogaty materiał kultury pucharów lejkowatych bez dokładniejszego umiejscowienia/. Zebrany przed dziesięć laty przez pracowników budowy obfity materiał zabytkowy, nie wzbudził wówczas większego zainteresowania.

Badania - po powtórnej lokalizacji stanowiska - miały charakter rozpoznawczy. Wykop o powierzchni 84,75 m² usytuowany w centralnej części płaskowyżu. Dostarczył on pięciu obiektów, w tym dwa paleniska i dwie jamy gospodarcze o trudnej do sprecyzowania w tej chwili funkcji - wszystkie kultury pucharów lejkowatych, piątego obiektu nie zdołano wyeksplorować. Nie stwierdzono żadnych pozostałości warstwy kulturowej, ani też nie udało się uchwycić pod humusem reliktyw gleby kopalnej, pomimo uzyskania częściowego przekroju geologicznego oraz zdjęcia na całym wykopie warstwy gliny calcowej o miąższości 30 cm.

Wyeksplorowane jamy i warstwa orna zawierały bogaty materiał kulturowy, zaś szczególną obfitością odznaczały się paleniska. Wśród dużej ilości ceramiki wystąpiły fragmenty trzech naczyń zdobionych po wewnętrznej stronie pod wylewem odciskami stempelkowymi i sznura, ponadto ułamki naczyń z ornamentem plastycznym /guzki na krawędzi wylewu i na szyjce, taśmowate ucha ze spadającymi listwami/ oraz fragmenty trzech przęślików. Zabytki krzemienne, to głównie odpadki produkcyjne z narzutowego surowca bałtyckiego, a także niewielka ilość drobnych narzędzi i nieregularnych wiórów ze śladami retuszowania. Materiał biologiczny ogranicza się do małej ilości węgielków drzewnych i kości w stanie daleko posuniętego rozkładu oraz odcisków roślin i ziarniaków zbóż // w polepie.

W świetle uzyskanych materiałów oraz ich wstępnej interpretacji stanowisko 10 rysuje się jako pozostałość osady szeroko pojętej fazy lubońskiej kultury pucharów lejkowatych.

Badania powinny być kontynuowane.